DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2021/1753 A COMISIEI

din 1 octombrie 2021

privind echivalența cerințelor de supraveghere și de reglementare din anumite țări și teritorii terțe în scopul tratării expunerilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 ([1]), în special articolul 107 alineatul (4), articolul 114 alineatul (7), articolul 115 alineatul (4), articolul 116 alineatul (5), articolul 142 alineatul (2) și articolul 391 al doilea paragraf,

întrucât:

(1) Instituțiile trebuie să îndeplinească cerințe de capital într-un mod care să reflecte în mod adecvat riscurile asumate de aceste instituții, inclusiv riscul de credit, ținând cont de contextele geografice diferite în care își desfășoară activitatea. Riscul de credit la care sunt expuse instituțiile din cauza expunerilor față de entități situate în afara Uniunii este determinat, considerând că toți ceilalți factori sunt egali, de calitatea cadrului de reglementare relevant și de supravegherea aplicată entităților respective în țara terță în cauză.

(2) De asemenea, instituțiile trebuie să își limiteze expunerile față de clienți individuali pentru a evita expunerea la un risc de concentrare excesiv. Atunci când își calculează expunerile față de clienți individuali, instituțiile pot fi autorizate să excludă din acest calcul anumite tipuri de expuneri față de instituții. Cu toate acestea, atunci când clienții sunt situați în afara Uniunii, tratarea acestora ca instituții depinde și de calitatea cadrului de reglementare relevant și a supravegherii aplicate entităților respective în țara terță relevantă.

(3) Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]) a introdus, printre altele, la articolul 391 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, o dispoziție care împuternicește Comisia să adopte decizii de punere în aplicare privind aplicarea sau nu de către o țară terță a unor cerințe de supraveghere prudențială și de reglementare cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune, în scopul stabilirii tratamentului expunerilor în temeiul părții a patra din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Prin urmare, ar trebui stabilită o listă a țărilor și teritoriilor terțe ale căror cerințe de supraveghere prudențială și de reglementare sunt considerate echivalente cu cele aplicate în Uniune în sensul articolului 391 din regulamentul respectiv. Din motive de securitate juridică și de coerență, este necesar să se includă într-o singură decizie toate dispozițiile privind echivalența cerințelor de supraveghere și de reglementare ale țărilor și teritoriilor terțe în scopul tratării expunerilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Prin urmare, este necesar să se abroge și să se înlocuiască Decizia de punere în aplicare 2014/908/UE a Comisiei ([3]).

([1]) JO L 176, 27.6.2013, p. 1.

([2]) Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește indicatorul efectului de levier, indicatorul de finanțare stabilă netă, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile, riscul de credit al contrapărții, riscul de piață, expunerile față de contrapărți centrale, expunerile față de organisme de plasament colectiv, expunerile mari și cerințele referitoare la raportare și la publicarea informațiilor, și a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 150, 7.6.2019, p. 1).

([3]) Decizia de punere în aplicare 2014/908/UE a Comisiei din 12 decembrie 2014 privind echivalența cerințelor de supraveghere și de reglementare din anumite țări și teritorii terțe în scopul tratării expunerilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 359, 16.12.2014, p. 155).

(4) Articolul 107 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 permite instituțiilor să trateze expunerile față de firmele de investiții, instituțiile de credit și bursele din țări terțe ca expuneri față de instituții numai dacă țara terță în cauză aplică entității respective cerințe prudențiale și de supraveghere care sunt cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune.

(5) Articolul 114 alineatul (7), articolul 115 alineatul (4) și articolul 116 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 stabilesc anumite ponderi de risc aplicabile expunerilor față de administrații centrale, bănci centrale, administrații regionale, autorități locale și entități din sectorul public cu sediul în țări terțe care aplică mecanisme de supraveghere și de reglementare cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune.

(6) Articolul 153 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 stabilește formula de calcul al cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor pentru expunerile față de societăți, instituții, administrații centrale și bănci centrale în cadrul abordării bazate pe modele interne de rating (IRB) și specifică parametrii care trebuie utilizați pentru calculul respectiv, inclusiv coeficientul de corelație. Articolul 153 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 stabilește coeficientul de corelație aplicabil entităților de mari dimensiuni din sectorul financiar. În temeiul articolului 142 alineatul (1) punctul 4 litera (b) din regulamentul menționat, pentru a fi considerată o „entitate de mari dimensiuni din sectorul financiar", entitatea din sectorul financiar sau una dintre filialele sale trebuie să facă obiectul legilor dintr-o țară terță care aplică cerințe de supraveghere prudențială cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune.

(7) Articolul 391 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 permite instituțiilor stabilite în Uniune să trateze o expunere față de o întreprindere privată sau publică dintr-o țară terță ca fiind o expunere față de o instituție în sensul părții a patra din regulamentul respectiv, cu condiția ca întreprinderea să fie considerată „instituție", astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 3 din regulamentul menționat, dacă ar fi stabilită în Uniune și să fi fost autorizată într-o țară terță care aplică cerințe de supraveghere prudențială și de reglementare cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune.

(8) Pentru a determina expunerile ponderate la risc adecvate pentru calcularea cerințelor de capital pentru riscul de credit asociat expunerilor la anumite categorii de entități situate în țări terțe, precum și tratamentul adecvat al contrapărților în sensul părții a patra din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, Comisia a evaluat echivalența dintre mecanismele de supraveghere și de reglementare din țări terțe și mecanismele corespunzătoare de supraveghere și de reglementare din Uniune.

(9) Echivalența a fost determinată printr-o analiză bazată pe rezultate a mecanismelor prudențiale, de reglementare și de supraveghere din țara terță, care a testat capacitatea acestora de a atinge aceleași obiective generale ca cele urmărite de mecanismele prudențiale, de supraveghere și de reglementare ale Uniunii. Aceste obiective vizează, în special, stabilitatea și integritatea nu numai a sistemului financiar național, ci și a celui mondial în ansamblu, protecția efectivă și corespunzătoare a deponenților și a altor consumatori de servicii financiare, cooperarea dintre diferiți actori ai sistemului financiar, inclusiv dintre autoritățile de reglementare și de supraveghere, independența și eficacitatea supravegherii și punerea în aplicare și asigurarea respectării efective a standardelor relevante convenite la nivel internațional. Pentru a atinge aceleași obiective generale ca cele urmărite de mecanismele prudențiale, de supraveghere și de reglementare ale Uniunii, mecanismele prudențiale, de supraveghere și de reglementare din țara terță ar trebui să respecte o serie de standarde operaționale, organizatorice și de supraveghere care să reflecte elementele esențiale ale cerințelor Uniunii în materie de supraveghere și de reglementare aplicabile categoriilor relevante de instituții financiare.

(10) În sensul articolelor 114, 115 și 116 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, echivalența ar trebui determinată în raport cu mecanismele de supraveghere și de reglementare aplicabile instituțiilor de credit întrucât aceste mecanisme stabilesc, de obicei, ponderile de risc pentru calculul cerințelor de capital pentru riscul de credit.

(11) În sensul articolului 142 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, echivalența ar trebui să se limiteze la mecanismele de supraveghere și de reglementare aplicabile întreprinderilor dintr-o țară terță cu o activitate principală comparabilă cu cea a unei instituții de credit sau a unei firme de investiții, în conformitate cu definițiile de la articolul 4 alineatul (1) punctul 27 din respectivul regulament și ținând seama de definiția de la articolul 4 alineatul (1) punctul 3.

(12) În sensul articolului 391 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, echivalența ar trebui să se limiteze la mecanismele de supraveghere și de reglementare aplicabile întreprinderilor dintr-o țară terță cu o activitate principală comparabilă cu cea a unei instituții de credit sau a unei firme de investiții, în conformitate cu definiția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) punctul 3 din regulamentul respectiv.

(13) Ținând cont de evaluările independente efectuate de organizațiile internaționale, cum ar fi cele realizate de Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară, Fondul Monetar Internațional și Organizația Internațională a Reglementatorilor de Valori Mobiliare, Comisia a evaluat mecanismele de supraveghere și de reglementare din anumite țări terțe aplicabile instituțiilor de credit, firmelor de investiții și burselor. Această analiză a permis Comisiei să adopte Decizia de punere în aplicare 2014/908/UE de stabilire a unei liste inițiale a țărilor și teritoriilor terțe considerate a fi echivalente în ceea ce privește mecanismele de supraveghere și de reglementare, în scopul stabilirii tratamentului categoriilor relevante de expuneri menționate la articolele 107, 114, 115, 116 și 142 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(14) Lista țărilor echivalente identificate în Decizia de punere în aplicare 2014/908/UE nu își propunea să fie nici exhaustivă, nici definitivă. Pe baza monitorizării periodice a evoluției mecanismelor de supraveghere și de reglementare din țările și teritoriile terțe în vederea evaluării echivalenței acestora cu mecanismele Uniunii, respectiva decizie de punere în aplicare a fost ulterior modificată prin Deciziile de punere în aplicare (UE) 2016/230 ([4]), (UE) 2016/2358 ([5]), (UE) 2019/536 ([6]) și (UE) 2019/2166 ([7]) ale Comisiei. Aceste decizii au extins lista țărilor și teritoriilor terțe considerate echivalente, ținând seama de sursele de informații disponibile, inclusiv de evaluarea efectuată de organizațiile internaționale și, ulterior, de Autoritatea Bancară Europeană (ABE).

(15) De la adoptarea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2019/2166, Comisia a continuat să monitorizeze evoluțiile relevante ale cadrelor prudențiale, de supraveghere și de reglementare din țările terțe, ținând seama de sursele de informații disponibile, inclusiv de evaluările efectuate de ABE. Conform recomandării formulate de ABE în urma unei astfel de evaluări, cadrele prudențiale, de supraveghere și de reglementare aplicabile instituțiilor de credit din Bosnia și Herțegovina și din Macedonia de Nord ar trebui să fie considerate echivalente cu cadrul juridic al Uniunii în sensul articolului 107 alineatul (4), al articolului 114 alineatul (7), al articolului 115 alineatul (4), al articolului 116 alineatul (5), al articolului 142 alineatul (2) și al articolului 391 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(16) Comisia recunoaște faptul că evaluarea cadrului prudențial, de supraveghere și de reglementare aplicabil instituțiilor din Bosnia și Herțegovina și din Macedonia de Nord, efectuată de ABE, a vizat numai instituțiile de credit autorizate în temeiul legislației naționale respective. Prin urmare, prezenta decizie nu ar trebui să se aplice altor entități stabilite în Bosnia și Herțegovina și în Macedonia de Nord.

(17) Ținând seama de recomandarea ABE și pe baza propriei sale evaluări, Comisia a concluzionat că Bosnia și Herțegovina și Macedonia de Nord au instituit mecanisme prudențiale, de supraveghere și de reglementare conforme cu o serie de standarde operaționale, organizaționale și de supraveghere care reflectă elementele esențiale ale mecanismelor prudențiale, de supraveghere și de reglementare ale Uniunii aplicabile instituțiilor de credit. Prin urmare, este adecvat să se considere că cerințele prudențiale, de supraveghere și de reglementare aplicate instituțiilor

([4]) Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/230 a Comisiei din 17 februarie 2016 de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2014/908/UE în ceea ce privește listele de țări și teritorii terțe ale căror cerințe de reglementare și de supraveghere sunt considerate echivalente în scopul tratării expunerilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 41, 18.2.2016, p. 23).

([5]) Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/2358 a Comisiei din 20 decembrie 2016 de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2014/908/UE în ceea ce privește listele țărilor și teritoriilor terțe ale căror cerințe de reglementare și de supraveghere sunt considerate echivalente în scopul tratării expunerilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 348, 21.12.2016, p. 75).

([6]) Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/536 a Comisiei din 29 martie 2019 de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2014/908/UE în ceea ce privește listele țărilor și teritoriilor terțe ale căror cerințe de supraveghere și de reglementare sunt considerate echivalente în scopul tratării expunerilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 92, 1.4.2019, p. 3).

([7]) Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/2166 a Comisiei din 16 decembrie 2019 de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2014/908/UE în ceea ce privește includerea Serbiei și a Coreei de Sud în listele țărilor și teritoriilor terțe ale căror cerințe de supraveghere și de reglementare sunt considerate echivalente în scopul tratării expunerilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 18.12.2019, p. 84).

de credit situate în Bosnia și Herțegovina și în Macedonia de Nord sunt cel puțin echivalente cu cerințele aplicate în Uniune în sensul articolului 107 alineatul (4), al articolului 114 alineatul (7), al articolului 115 alineatul (4), al articolului 116 alineatul (5), al articolului 142 alineatul (2) și al articolului 391 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(18) Bosnia și Herțegovina și Macedonia de Nord ar trebui așadar incluse în listele relevante de țări și teritorii terțe ale căror cerințe și mecanisme prudențiale, de supraveghere și de reglementare sunt considerate echivalente cu regimul din Uniune în ceea ce privește tratamentul expunerilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(19) În urma evaluărilor efectuate până în prezent, Comisia a concluzionat că Argentina, Australia, Bosnia și Herțegovina, Brazilia, Canada, China, Insulele Feroe, Groenlanda, Guernsey, Hong Kong, India, Insula Man, Japonia, Jersey, Mexic, Monaco, Noua Zeelandă, Macedonia de Nord, Arabia Saudită, Serbia, Singapore, Africa de Sud, Coreea de Sud, Elveția, Turcia și Statele Unite au instituit mecanisme prudențiale, de supraveghere și de reglementare conforme cu o serie de standarde operaționale, organizaționale și de supraveghere care reflectă elementele esențiale ale mecanismelor prudențiale, de supraveghere și de reglementare ale Uniunii aplicabile instituțiilor de credit. Prin urmare, este adecvat să se considere că cerințele prudențiale, de supraveghere și de reglementare aplicate instituțiilor de credit situate în aceste țări sunt cel puțin echivalente cu cerințele aplicate în Uniune în sensul articolului 107 alineatul (4), al articolului 114 alineatul (7), al articolului 115 alineatul (4), al articolului 116 alineatul (5), al articolului 142 alineatul (2) și al articolului 391 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(20) În urma evaluărilor efectuate până în prezent, Comisia a concluzionat că Australia, Brazilia, Canada, China, Hong Kong, Indonezia, Japonia (numai operatorii din sectorul instrumentelor financiare de tip I), Mexic, Coreea de Sud, Arabia Saudită, Singapore, Africa de Sud și Statele Unite au instituit mecanisme de supraveghere și de reglementare conforme cu o serie de standarde operaționale, organizaționale și de supraveghere care reflectă elementele esențiale ale mecanismelor de supraveghere și de reglementare ale Uniunii aplicabile firmelor de investiții. Prin urmare, este adecvat să se considere că cerințele de reglementare și de supraveghere care se aplică firmelor de investiții situate în aceste țări terțe sunt cel puțin echivalente cu cerințele aplicate în Uniune în sensul articolului 107 alineatul (4), al articolului 114 alineatul (7), al articolului 115 alineatul (4), al articolului 116 alineatul (5), al articolului 142 alineatul (2) și al articolului 391 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(21) În urma evaluărilor efectuate până în prezent, Comisia a concluzionat că Australia, Brazilia, Canada, China, India, Indonezia, Japonia, Mexic, Coreea de Sud, Arabia Saudită, Singapore, Africa de Sud și Statele Unite au instituit mecanisme de supraveghere și de reglementare conforme cu serie de standarde operaționale care reflectă elementele esențiale ale mecanismelor de supraveghere și de reglementare ale Uniunii aplicabile burselor. Prin urmare, este oportun ca cerințele de supraveghere și de reglementare din țările terțe respective aplicate burselor să fie considerate cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune în sensul articolului 107 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, exclusiv în ceea ce privește expunerile față de bursele situate în țările terțe respective.

(22) Listele țărilor și teritoriilor terțe considerate a fi echivalente în sensul dispozițiilor relevante din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 nu sunt exhaustive. Comisia, cu sprijinul ABE, va continua să monitorizeze cu regularitate evoluția mecanismelor de supraveghere și de reglementare din țările și teritoriile terțe în vederea actualizării, după caz și cel puțin o dată la cinci ani, a listelor țărilor și teritoriilor terțe prevăzute în prezenta decizie, ținând seama, în special, de evoluția mecanismelor de supraveghere și de reglementare, atât în Uniune, cât și la nivel mondial, și în lumina noilor surse de informații relevante disponibile.

(23) Evaluarea cu regularitate a cerințelor prudențiale și de supraveghere aplicabile în țările și teritoriile terțe care figurează în anexele I-VI la prezenta decizie ar trebui să nu împiedice efectuarea de către Comisie a unei evaluări specifice pentru o anumită țară terță sau un anumit teritoriu terț, oricând în afara evaluării generale, în cazul în care evoluții relevante impun reevaluarea de către Comisie a recunoașterii acordate prin prezenta decizie. Reevaluarea respectivă ar putea duce la retragerea recunoașterii echivalenței.

(24) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului bancar european,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Echivalența cerințelor aplicate instituțiilor de credit în sensul articolului 107 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

În sensul articolului 107 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, țările și teritoriile terțe enumerate în anexa I la prezenta decizie sunt considerate ca aplicând instituțiilor de credit mecanisme de supraveghere și de reglementare echivalente cu cele aplicate în Uniune.

Articolul 2

Echivalența cerințelor aplicate firmelor de investiții în sensul articolului 107 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

În sensul articolului 107 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, țările terțe enumerate în anexa II la prezenta decizie sunt considerate ca aplicând firmelor de investiții mecanisme de supraveghere și de reglementare echivalente cu cele aplicate în Uniune.

Articolul 3

Echivalența cerințelor aplicate burselor în sensul articolului 107 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

În sensul articolului 107 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, țările terțe enumerate în anexa III la prezenta decizie sunt considerate ca aplicând burselor mecanisme de supraveghere și de reglementare echivalente cu cele aplicate în Uniune.

Articolul 4

Echivalența cerințelor aplicate expunerilor față de administrații centrale, bănci centrale, administrații regionale, autorități locale și entități din sectorul public în sensul articolelor 114, 115 și 116 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

În sensul articolului 114 alineatul (7), al articolului 115 alineatul (4) și al articolului 116 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, țările și teritoriile terțe enumerate în anexa IV la prezenta decizie sunt considerate ca aplicând instituțiilor de credit mecanisme de supraveghere și de reglementare echivalente cu cele aplicate în Uniune.

Articolul 5

Echivalența cerințelor aplicate instituțiilor de credit și firmelor de investiții în sensul articolului 142 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

În sensul articolului 142 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, țările și teritoriile terțe enumerate în anexa V la prezenta decizie sunt considerate ca aplicând mecanisme de supraveghere și de reglementare echivalente cu cele aplicate în Uniune.

Articolul 6

Echivalența cerințelor aplicate instituțiilor în sensul articolului 391 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

În sensul articolului 391 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, țările și teritoriile terțe enumerate în anexa VI la prezenta decizie sunt considerate ca aplicând mecanisme de supraveghere și de reglementare echivalente cu cele aplicate în Uniune.

Articolul 7

Abrogarea

Decizia de punere în aplicare 2014/908/UE se abrogă. Trimiterile la decizia abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta decizie și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa VII.

Articolul 8

Intrarea în vigoare

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 1 octombrie 2021.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN

ANEXA I

LISTA ȚĂRILOR ȘI TERITORIILOR TERȚE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 1 (INSTITUȚII DE CREDIT)

1. Argentina
2. Australia
3. Bosnia și Herțegovina
4. Brazilia
5. Canada
6. China
7. Insulele Feroe
8. Groenlanda
9. Guernsey
10. Hong Kong
11. India
12. Insula Man
13. Japonia
14. Jersey
15. Mexic
16. Monaco
17. Noua Zeelandă
18. Macedonia de Nord
19. Arabia Saudită
20. Serbia
21. Singapore
22. Africa de Sud
23. Coreea de Sud
24. Elveția
25. Turcia
26. Statele Unite ale Americii

ANEXA II

LISTA ȚĂRILOR ȘI TERITORIILOR TERȚE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 2 (FIRME DE INVESTIȚII)

1. Australia
2. Brazilia
3. Canada
4. China
5. Hong Kong
6. Indonezia
7. Japonia (numai operatorii din sectorul instrumentelor financiare de tip I)
8. Mexic
9. Coreea de Sud
10. Arabia Saudită
11. Singapore
12. Africa de Sud
13. Statele Unite ale Americii

ANEXA III

LISTA ȚĂRILOR TERȚE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 3 (BURSE)

1. Australia
2. Brazilia
3. Canada
4. China
5. India
6. Indonezia
7. Japonia
8. Mexic
9. Coreea de Sud
10. Arabia Saudită
11. Singapore
12. Africa de Sud
13. Statele Unite ale Americii

ANEXA IV

LISTA ȚĂRILOR ȘI TERITORIILOR TERȚE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 4 (INSTITUȚII DE CREDIT)

1. Argentina
2. Australia
3. Bosnia și Herțegovina
4. Brazilia
5. Canada
6. China
7. Insulele Feroe
8. Groenlanda
9. Guernsey
10. Hong Kong
11. India
12. Insula Man
13. Japonia
14. Jersey
15. Mexic
16. Monaco
17. Noua Zeelandă
18. Macedonia de Nord
19. Arabia Saudită
20. Serbia
21. Singapore
22. Africa de Sud
23. Coreea de Sud
24. Elveția
25. Turcia
26. Statele Unite ale Americii

ANEXA V

LISTA ȚĂRILOR ȘI TERITORIILOR TERȚE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 5 (INSTITUȚII DE CREDIT ȘI FIRME DE INVESTIȚII)

Instituții de credit:

1. Argentina
2. Australia
3. Bosnia și Herțegovina
4. Brazilia
5. Canada
6. China
7. Insulele Feroe
8. Groenlanda
9. Guernsey
10. Hong Kong
11. India
12. Insula Man
13. Japonia
14. Jersey
15. Mexic
16. Monaco
17. Noua Zeelandă
18. Macedonia de Nord
19. Arabia Saudită
20. Serbia
21. Singapore
22. Africa de Sud
23. Coreea de Sud
24. Elveția
25. Turcia
26. Statele Unite ale Americii

Firme de investiții echivalente cu o „instituție”, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 3 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013:

1. Australia
2. Brazilia
3. Canada
4. China
5. Hong Kong
6. Indonezia
7. Japonia (numai operatorii din sectorul instrumentelor financiare de tip I)
8. Mexic
9. Coreea de Sud

10. Arabia Saudită
11. Singapore
12. Africa de Sud
13. Statele Unite ale Americii

ANEXA VI

LISTA ȚĂRILOR ȘI TERITORIILOR TERȚE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 6 (INSTITUȚII DE CREDIT ȘI FIRME DE INVESTIȚII)

Instituții de credit:

1. Argentina
2. Australia
3. Bosnia și Herțegovina
4. Brazilia
5. Canada
6. China
7. Insulele Feroe
8. Groenlanda
9. Guernsey
10. Hong Kong
11. India
12. Insula Man
13. Japonia
14. Jersey
15. Mexic
16. Monaco
17. Noua Zeelandă
18. Macedonia de Nord
19. Arabia Saudită
20. Serbia
21. Singapore
22. Africa de Sud
23. Coreea de Sud
24. Elveția
25. Turcia
26. Statele Unite ale Americii

Firme de investiții echivalente cu o „instituție”, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 3 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013:

1. Australia
2. Brazilia
3. Canada
4. China
5. Hong Kong
6. Indonezia
7. Japonia (numai operatorii din sectorul instrumentelor financiare de tip I)
8. Mexic
9. Coreea de Sud

10. Arabia Saudită
11. Singapore
12. Africa de Sud
13. Statele Unite ale Americii

ANEXA VII

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Prezenta decizie	Decizia 2014/908/UE
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 2
Articolul 3	Articolul 3
Articolul 4	Articolul 4
Articolul 5	Articolul 5
Articolul 6	-
Articolul 7	-
Articolul 8	-